

Lyckad integration kräver mer välfärd – inte mindre

Dagens Samhälle den 26 januari 2016

Ända sedan den generösa flyktingpolitiken övergavs i höstas har nya planer på åtstramningar duggat tätt. Senast ut var Moderaterna, som i förra veckan föreslog begränsningar av välfärdstjänster för invandrare med temporära uppehållstillstånd. Nu går det fort.

Givet flyktingkrisen var det självklart nödvändigt att snabbt korrigera asylreglerna. Men med välfärdspolitiken inblandad bör vi skynda långsammare. För medan Moderaternas förslag är bra signalpolitik är det också riskabel integrationspolitik.

Man måste nämligen vara klar över varför integrationen hittills har misslyckats. Min egen och andras analyser finner att sysselsättningsgapet mellan utrikes och inrikes födda helt och hållet förklaras av skillnader i humankapital, mätt som läs- och räkneförmåga i undersökningen PIAAC.

Min analys visar att detta även gäller inkomstgapet: när man justerar för läs- och räkneförmåga har utrikes födda lika höga inkomster som inrikes födda.

Däremot förklarar formell utbildningsnivå ingenting av skillnaderna i arbetsmarknadsutfall. Detta är dock inte speciellt konstigt. För resultaten i PIAAC-proven, som skrivs på svenska, visar att högutbildade invandrare födda utanför västvärlden har lägre kunskaper i både räkning och läsning än lågutbildade individer födda i Sverige. Invandrades utbildningsnivåer – som diskuterats flitigt i media – är i sig irrelevanta. Det är humankapital som spelar roll.

För att förbättra integrationen måste därför själva kunskapsgapet minskas. Men detta uppnås knappast med inskränkningar i välfärdstjänster, som utbildning och sociala satsningar. Snarare skulle sådana åtgärder riskera att öka kunskapsgapet i framtiden. Många invandrare med temporära uppehållstillstånd kommer nämligen att stanna, vare sig vi vill eller inte.

I stället krävs en stenhård satsning på att höja invandrades humankapital. I skolan behövs mer fokus på kunskaper och en pedagogisk U-sväng. Forskning visar nämligen att traditionella skolmiljöer och undervisningsmetoder kan höja etniska minoriteters resultat markant.

Samtidigt bör vi också investera i vuxenutbildning. Som författaren Nima Sanandaji menar krävs ett "miljonprogram för kunskap" för att vuxna invandrare ska kunna integreras framgångsrikt.

Men är inte lösningen i stället att skapa fler enkla låglönejobb? Jag tvivlar på det. Hittills har stora lönesubventioner inte ökat arbetsgivares aptit för flyktingar nämnvärt. Det är också oklart var alla dessa enkla jobb ska komma ifrån, eftersom de snabbt rationaliseras bort i den teknologiska utvecklingen.

Dessutom skulle låglönejobb inte utjämna inkomstgapet. Detta försvinner nämligen inte ens när man justerar för arbetsmarknadsstatus. Lägre inkomster betyder också lägre skatteintäkter och högre

välfärdsutgifter, ett problem som förvärras i takt med högre invandring – och som låglönejobben inte rår på.

I årtal har politiker försökt förbättra integrationen, men ingenting har fungerat. Nu vet vi att detta beror på i genomsnitt lågt humankapital bland utrikes födda. Detta är problemets rot. Och det är problemets rot som måste åtgärdas.

Gabriel Heller Sahlgren

Doktorand vid London School of Economics och knuten till Institutet för Näringslivsforskning